

2. Віртуальні мандри

Я не люблю мандрувати. То спека, то холод, то ноги болять, то їсти мені хочеться, то наплічник важений, то взуття натирає... А дехто взагалі й не мріє про подорожі, адже багатьом звичайні екскурсії й не по здоров'ю, й не по кишені. Та й скільки не мотайся по світу, найкраще місце — вдома. Навіть найзапекліші мандрівники цього не заперечують. А пізнати світ із його найцікавішими та найбільш захопливими місцями хочеться всім. Не заперечую, споглядання чогось дивного, незвичного пробуджує мрію, розвиває фантазію. Та й цікаво ж! Тому для таких, як я, віртуальні мандрівки — саме те, що треба!

Сиджу собі на зручному кріслі й мандрую Лувром чи загадковим Тибетом. Милуюся єгипетськими пірамідами чи Ніагарським водоспадом, дізнаюся, де жив полководець Наполеон чи художник Ренуар, пливу на гондолі Венецією чи підкорюю вершину Евересту.

Я навіть професію собі вже обрав. Буду створювати віртуальні мандрівки! Скажете, що все вже зроблять до того, як я закінчу навчання? Що вже створюються віртуальні мандрівки в 3D, і що може бути кращого? Вдосконаленню немає меж. Я створюватиму віртуальні мандри в 5D. Чи, може, й в усі десять! Зі спецефектами, максимально наближеними до реальності.

Уявіть собі такі мандри-сафарі: ви не їдете в пікапі поміж наполоханих диких тварин, а ходите поміж ними. Ось жирафа торкається вашої руки своїм шорстким фіолетовим язиком. На руці у вас залишається слід слини з часточками листя, яке вона тільки-но їла. Ви встигаєте доторкнутися до її м'яких ріжок чи підштовхуєте маленьке жирафеня, що «забуксувало» у високій траві. Потім сміливо чимчикуєте до левогого сімейства. Гладите розкішну густу гриву. Вона тхне звіриною, спекою та немитим волоссям. Відчуваєте, як сильні звірячі м'язи напружуються під шкірою. Ось зараз він поверне голову, роззявить свою зубату пащеку... Ні, він позіхає, кладе свою голову на лапи й блаженно помуркує, наче велетенський кіт.

Звичайно, для більшої правдивості треба якось зафіксувати тілесні доторки. Під час перегляду екскурсій вам на тіло фарбою відповідного кольору наноситимуть слід від поцілунку, подряпини, укуси отруйних змій чи павуків... Гадаю, діти будуть у захваті. Ну хто не похвалиться «справжнісіньким» укусом доісторичної тварини чи волосиною-пір'їною з когось хижого чи красивого? За допомогою цифрових технологій, наприклад, можна буде «оживляти» картини, історії, влаштовувати діалоги зі статуями. А хто відмовиться зіграти в шахи з Піфагором? Гадаю, такі мандрівки корисно буде запроваджувати у школах на уроках історії, географії чи мистецтва, адже віртуально мандрувати будь-якою країною, у будь-якій епосі й навіть у космічному просторі значно краще ніж читати підручник.